RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE

Brussel, 30 juni 2004 (13.07)
(OR. en)

10999/04

CORDROGUE 53

NOTA

van:	het Nederlandse voorzitterschap
aan:	de Horizontale Groep drugs
nr. vorig doc.:	9595/04 CORDROGUE 36 + REV 1
Betreft:	EU-drugsstrategie (2005-2012)

Voorwoord

De Raad heeft op 8 juni 2004 besloten dat voor de periode na 2004 moet worden voorzien in een nieuwe geïntegreerde en evenwichtige drugsstrategie. [1] Het kader en de prioriteiten als vastgesteld in de nieuwe strategie moeten de basis vormen voor twee opeenvolgende EU-drugsactieplannen van telkens drie jaar (elk plan wordt gevolgd door een éénjarige evaluatieperiode).

Deze nieuwe drugsstrategie is in de allereerste plaats gebaseerd op de fundamentele beginselen van het EU-recht en bevordert in alle opzichten de fundamentele waarden van de Unie: eerbied voor de menselijke waardigheid, vrijheid, democratie, gelijkheid, de rechtsstaat en de mensenrechten. Doel is het welzijn van de maatschappij en van het individu te beschermen en te verbeteren, het grote publiek een hoge graad van veiligheid te bieden, en een evenwichtige, geïntegreerde aanpak van het drugsprobleem te bewerkstelligen.

[1] CORDROGUE 36: Document van het Ierse voorzitterschap aan de Horizontale Groep drugs inzake de conferentie van Dublin - "EU-drugsstrategie - de weg voorwaarts", 10-11 mei 2004.

In de strategie wordt rekening gehouden met de toepasselijke internationale verdragen. Het Enkelvoudig Verdrag inzake verdovende middelen (1961), het Verdrag inzake psychotrope stoffen (1971) en het Verdrag tegen de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen (1988), die in het kader van de VN tot stand zijn gekomen, vormen belangrijke juridische instrumenten om de beschikbaarheid van verdovende middelen te controleren. Daarnaast is tijdens de speciale zitting inzake drugs van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties van 1998 het belang benadrukt van de geïntegreerde en evenwichtige aanpak, waarbij het verminderen van het aanbod en het terugdringen van de vraag elkaar onderling versterkende elementen van het drugsbeleid vormen.

De strategie beoogt een EU-aanpak van de drugsproblematiek tot stand te brengen en is gebaseerd op de juridische grondslagen waarin de huidige EU- en EG-Verdragen voorzien (artikel 152 van het VEG, artikel 31, lid 1, punt e), en artikel 34, lid 2, punt b), van het VEU en titel V van het VEU), terwijl ook rekening wordt gehouden met de toekomstige Grondwet van de EU (de artikelen I-15, I-39, III-172, III-179 en III-206 en volgende).

Overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van het EU-Verdrag wordt in deze strategie benadrukt dat het van belang is dat bij alle ondernomen activiteiten het subsidiariteits- en het evenredigheidsbeginsel naar behoren in acht worden genomen. De strategie wil tevens ruimte laten voor lokale, regionale, nationale en transnationale ontwikkelingen en mogelijkheden. Er is bovendien rekening gehouden met de organisatorische en financiële beperkingen van de lidstaten en de EU-instellingen.

Tot slot wordt in deze strategie rekening gehouden met de EU-drugsstrategie 2000-2004, het EU-actieplan inzake drugs (2000-2004), de evaluatie halverwege van het actieplan, de reactie van de Raad op deze evaluatie halverwege, alsmede met de resultaten van de eindevaluatie.

§ 1. Inleiding

De drugsproblematiek kan vanuit verschillende oogpunten worden benaderd, zoals de politiek, het onderzoek en de dagelijkse praktijk op het terrein. In de wetgeving en het beleid waardoor de aanpak uiteindelijk gestalte zal krijgen, moeten al deze perspectieven in aanmerking worden genomen.

In het licht van de verdragen, andere toepasselijke Europese beleidsdocumenten en de ervaringen van het afgelopen decennium, formuleert de Raad twee algemene doelstellingen in verband met drugs. Deze kunnen als volgt worden samengevat:

- de EU streeft ernaar bij te dragen tot een hoog niveau van gezondheidsbescherming, welzijn en sociale samenhang door middel van een aanvulling van het optreden van de lidstaten ter beperking van de schade aan de volksgezondheid als gevolg van drugsgebruik, mede door informatie en preventie;
- de EU en haar lidstaten streven naar een hoog niveau van veiligheid voor het grote publiek door maatregelen tegen grootschalige drugsproductie, grensoverschrijdende drugshandel en het misbruik van precursoren, en door de preventieve actie tegen drugsgerelateerde criminaliteit te intensiveren door middel van effectieve samenwerking in het kader van een gezamenlijke aanpak.

De huidige geïntegreerde, multidisciplinaire en evenwichtige aanpak, waarin de terugdringing van vraag en de vermindering van het aanbod worden gecombineerd, zal ook in de toekomst de basis blijven voor de aanpak van de drugsproblematiek door de Unie. Deze aanpak vereist samenwerking en coördinatie. Gezien de horizontale aard van het probleem, moeten deze samenwerking en coördinatie niet alleen worden bewerkstelligd in een groot aantal sectoren, waaronder welzijn, volksgezondheid, onderwijs en justitie en binnenlandse zaken, maar ook in de betrekkingen met derde landen en de betrokken internationale fora. Voor een evenwichtige aanpak van de drugsproblematiek is tevens passend overleg nodig met een omvangrijke groep vertegenwoordigers van de relevante NGO's en het maatschappelijk middenveld. Vooral bij de opstelling van actieplannen moet met hun adviezen rekening worden gehouden.

In deze nieuwe drugsstrategie wordt voorgesteld bestaande instrumenten te benutten in plaats van een aantal nieuwe te creëren. Voorts wordt nadrukkelijk gevraagd om een "thematische" of "regionale" aanpak van de drugsgerelateerde problemen. Dit betekent dat lidstaten die met een gemeenschappelijk probleem te maken krijgen, mogen nagaan of geïntensiveerde (operationele) samenwerking mogelijk is, met name in operationele aangelegenheden, teneinde het probleem op efficiënte en effectieve wijze aan te pakken. Het staat andere lidstaten, die mogelijkerwijs niet met dezelfde problemen te kampen hebben, vrij te besluiten of zij al dan niet aan een dergelijk initiatief deelnemen.

De strategie spitst zich toe op twee beleidsterreinen, namelijk terugdringing van de vraag en vermindering van het aanbod, en op twee overkoepelende thema's, te weten internationale samenwerking en informatie en evaluatie. Om de praktische uitvoering te vergemakkelijken, is het raadzaam op basis van deze strategie twee opeenvolgende drugsactieplannen te ontwikkelen, waarin specifieke interventies en acties worden omschreven.

De Commissie wordt verzocht om, in samenspraak met het Europees Parlement, het EWDD en Europol, en in overleg met de betrokken organisaties uit het maatschappelijk middenveld, ontwerp-actieplannen op te stellen voor bespreking door de Raad (voor de perioden 2005-2007 en 2009-2011, waarbij de jaren 2008 en 2012 gereserveerd worden voor de evaluatie van de achtereenvolgende actieplannen). Deze drugsstrategie 2005-2012 zal de basis vormen voor de actieplannen.

Met inachtneming van de huidige stand van zaken op drugsgebied in elk van de 25 lidstaten, en van de verschillen in de drugssituatie tussen de regio's, lidstaten en groepen van lidstaten, zullen aan de hand van vijf criteria acties worden geselecteerd voor opname in de actieplannen:

1. De acties op EU-niveau moeten een duidelijke toegevoegde waarde bieden en de resultaten ervan moeten meetbaar en realistisch zijn. De beoogde resultaten moeten vooraf worden opgegeven.
2. In de actieplannen moeten uitdrukkelijk het tijdskader worden vermeld waarbinnen de acties moeten worden uitgevoerd (bij voorkeur samenvallend met de periode van het actieplan), en moet tevens worden vermeld wie verantwoordelijk is voor de uitvoering en de verslaglegging over de geboekte vorderingen.
3. De activiteiten moeten rechtstreeks bijdragen tot de verwezenlijking van ten minste één van de in de strategie vastgelegde doelstellingen of prioriteiten.
4. De interventies moeten redelijk kosteneffectief zijn.
5. Op elk van de gebieden moet het aantal interventies of activiteiten beperkt zijn.

De Commissie wordt verzocht er vooral op te letten dat koppelingen tot stand worden gebracht tussen initiatieven voor het terugdringen van vraag en initiatieven ter vermindering van het aanbod. Dienaangaande zullen de Commissie en de Raad zich steeds baseren op de kennis en ervaring die voorhanden is in gespecialiseerde organisaties, zowel in de EU (het EWDD en Europol) als daarbuiten (de Raad van Europa en het UNODC). De Commissie, de Raad en het Europees Parlement zullen tevens worden aangemoedigd te zorgen voor een duidelijke coördinatie tussen hun eigen activiteiten op drugsgebied. In de Raad zal voor de Horizontale Groep Drugs (HGD) bij deze inspanning een sleutelrol zijn weggelegd.

Uiterlijk eind 2012 moet er vooruitgang zijn geboekt met betrekking tot alle prioriteiten op de in de strategie omschreven gebieden, dankzij interventies en acties op het niveau van afzonderlijke lidstaten, groepen van lidstaten of de EU in haar geheel en in samenwerking met derde landen en internationale organisaties zoals de Raad van Europa en de Verenigde Naties. De evaluatie van het actieplan inzake drugs zal worden verricht door de Commissie, in samenwerking met het EWDD, Europol en de lidstaten.

§ 2. Coördinatie

Ter wille van een geïntegreerde, multidisciplinaire en evenwichtige aanpak van de problematiek, moet er op Europees niveau verder worden gewerkt aan een coördinatiemechanisme. In de actieplannen moeten tevens acties worden opgenomen die bijdragen tot de verdere ontwikkeling van Europese coördinatiemechanismen.

Door de toetreding van tien nieuwe landen tot de Europese Unie wordt het coördinatievraagstuk nog dringender. De Europese Commissie heeft eind 2003 een mededeling over dit onderwerp gepubliceerd. [2] In deze strategie wordt getracht rekening te houden met de traditionele standpunten van de lidstaten en de Commissie inzake coördinatie op het gebied van drugsbeleid.

De coördinatie van het drugsbeleid op EU-niveau moet plaatsvinden via de Horizontale Groep drugs (HGD). De rol en het mandaat van de HGD bestaan erin aan het door de Raad ontwikkelde beleid gestalte te geven. Door haar leidende rol zou de Horizontale Groep moeten zorgen voor een samenhangend beheer tijdens de levenscyclus van de strategie en de actieplannen, alsook tijdens elk afzonderlijk project dat in het kader daarvan plaatsvindt, ongeacht wie het voorzitterschap van de groep bekleedt.

De andere betrokken Raadsgroepen, zoals de Groep politiële samenwerking en de Groep douanesamenwerking, de Multidisciplinaire Groep georganiseerde criminaliteit en de Groep gezondheid, moeten niet alleen geïnformeerd worden over de inhoud van deze drugsstrategie, maar dienen ook betrokken te worden bij de uitvoering ervan via de actieplannen.

Eén van de gebieden waar coördinatie van groot belang is, is de internationale samenwerking (d.w.z. buiten de EU). De Horizontale Groep dient regelmatig aandacht te besteden aan externe aspecten van het drugsbeleid. Zij moet zorgen voor de uitwisseling van informatie en de fundamenten leggen voor een zichtbaar en effectief extern beleid.

De op Europees niveau beschikbare capaciteit wordt niet ten volle benut ten gevolge van een zwakke coördinatie tussen organisaties, die op haar beurt gedeeltelijk te wijten is aan de verschillende beleidskaders waarbinnen deze organisaties actief zijn.

---

[2] CORDROGUE 98 / COM (2003) def.

Er bestaat behoefte aan een coördinatiestructuur die de EU verbindt met andere internationale partners op Europees niveau, zoals de Pompidou-Groep, de WHO en het UNODC. Oplossingen moeten echter niet worden gezocht in de oprichting van nieuwe instellingen, maar in de herdefiniëring van taken, het verbeteren van de samenwerking en het heroverwegen van de toewijzing van middelen uit de begroting.

Binnen de afzonderlijke lidstaten zijn nationale drugscoördinatoren verantwoordelijk voor de coördinatie in hun land en voor het opstellen en uitvoeren van het nationale beleid. Zij zijn de feitelijke eindgebruikers van de drugsstrategie en van de daarop gebaseerde actieplannen. Voor de nationale drugscoördinatoren is het derhalve belangrijk dat zij op de hoogte blijven van de ontwikkelingen in de Horizontale Groep drugs en vice versa. De halfjaarlijkse vergaderingen van de drugscoördinatoren moeten meer aandacht schenken aan de wijze waarop vooruitgang in het kader van de drugsstrategie en de actieplannen van de EU kan worden geboekt, en zij moeten verslag uitbrengen aan de HGD en de Raad.

§ 3. Beleidsterrein: terugdringing van de vraag

Op basis van eerdere ervaringen, bijvoorbeeld die welke zijn opgedaan bij de uitvoering en evaluatie van het communautaire actieprogramma inzake de preventie van drugsverslaving, zal de Europese Unie haar activiteiten op het gebied van de terugdringing van de vraag intensiveren.

Op het gebied van de terugdringing van de vraag zal in de EU-drugsstrategie 2005-2012 worden gestreefd naar het volgende concrete resultaat:

> *Constateerbare ontwikkeling en verbetering van een effectief, geïntegreerd, alomvattend en op kennis gebaseerd systeem voor preventie, behandeling en schadebeperking in de EU-lidstaten, waarmee een aanzienlijke bijdrage geleverd moet worden tot de terugdringing van de vraag naar drugs en tot de beperking van de drugsgerelateerde schade.*

Er zij gewezen op het volgende:

a) om drugsgerelateerde schade te beperken, verdient preventie de voorkeur boven behandeling, geniet behandeling de voorkeur boven schadebeperking en is schadebeperking beter dan het achterwege blijven van inspanningen om de gezondheidsrisico's voor drugsgebruikers en voor de maatschappij in haar geheel zoveel mogelijk te beperken; en
b) de preventieve maatregelen, behandelingsmogelijkheden en schadebeperkingsmaatregelen moeten op geïntegreerde wijze worden aangeboden.

Gezien de aard van het probleem en de noodzaak van toegevoegde waarde op Europees niveau, wordt de Raad en de Commissie verzocht voorrang te verlenen aan de volgende gebieden en deze vraagstukken in de komende actieplannen aan te pakken door middel van gezamenlijke acties, overdracht van kennis en ervaring, alsmede geïntensiveerde samenwerking tussen de lidstaten, met name op operationele gebieden. Het is noodzakelijk daarbij tevens rekening te houden met de verschillende mate waarin de onderscheiden vormen van drugsgebruik gezondheidsrisico's met zich meebrengen (zoals polydrugsgebruik of drugsgebruik tijdens de zwangerschap).

Voor de terugdringing van de vraag, zijn volgende prioriteiten vastgesteld:

1. Verbetering van de doeltreffendheid en duurzaamheid van drugspreventie en bewustmaking van drugsgerelateerde risico's door de verspreiding van betrouwbare, kwalitatief hoogwaardige informatie onder jongeren en bijzondere doelgroepen.

2. Verbetering van de beschikbaarheid van en de toegang tot behandelingsprogramma's die hun doeltreffendheid hebben bewezen in alle EU-lidstaten, waaronder psychosociale zorg. De behandeling van gezondheidsproblemen die het gevolg zijn van het gebruik van legale of illegale drugs moeten een integrerend deel van het communautaire gezondheidsbeleid gaan uitmaken.

3. Meer schadebeperkingsacties, die moeten worden geïntegreerd in de nationale behandelingsmogelijkheden. In dit verband moet bijzondere aandacht uitgaan naar hiv/aids en andere bloedinfecties.

§4. Beleidsterrein: vermindering van het aanbod

Wat de vermindering van het aanbod betreft, moeten de EU-drugsstrategie 2005-2012 en de actieplannen uiterlijk in 2012 het volgende concrete resultaat opleveren:

Een constateerbare verbetering van de doeltreffendheid, de doelmatigheid en de kennisbasis van wetshandhavingsinterventies en -acties van de EU die zijn gericht tegen grootschalige drugsproductie en drugshandel en tegen het misbruik van precursoren; de aandacht zal daarbij vooral uitgaan naar de drugsgerelateerde georganiseerde criminaliteit, met gebruikmaking van bestaande instrumenten en kaders, waarbij wordt gekozen voor regionale of thematische samenwerking en wordt gezocht naar manieren om het preventieve optreden met betrekking tot drugsgerelateerde criminaliteit te intensiveren.

Op het gebied van het justitiële en politiële drugsbeleid van de EU is het nuttig zich te concentreren op de volgende prioriteiten en aan de hand daarvan activiteiten te selecteren voor opname in de actieplannen:

1. *Het intensiveren van de effectieve wetshandhavingssamenwerking tussen de lidstaten met behulp van de bestaande instrumenten en kaders*.
   Vele instrumenten en kaders, zoals de gemeenschappelijk onderzoeksteams, het Europees aanhoudingsbevel en Eurojust, alsmede de confiscatie van vermogensbestanddelen, bestaan pas sedert enkele jaren. Alvorens nieuwe maatregelen en regelingen op EU-niveau vast te stellen moeten we meer inzicht krijgen in de doeltreffendheid, de impact en het volledige potentieel ervan.

2. *Het versterken van de wetshandhavingssamenwerking tussen EU-lidstaten die gemeenschappelijke belangen hebben en/of geconfronteerd worden met dezelfde drugsgerelateerde problemen.*
   Wanneer een aantal lidstaten met hetzelfde probleem kampt (bijvoorbeeld illegale handel in precursoren, cocaïnesmokkel via luchthavens, heroïne- of cannabissmokkel over zee, of de productie van drugs) kan meer ruimte worden gecreëerd om gezamenlijk in het kader van een project naar oplossingen te zoeken.

   Aldus zal het justitiële en politiële optreden op drugsgebied naar verwachting doeltreffender worden. Deze projecten kunnen bijvoorbeeld de vorm aannemen van gemeenschappelijke onderzoeken, onderzoeksteams of conferenties over bepaalde thema's. Op dit gebied dient ten volle gebruik te worden gemaakt van de capaciteiten van Europol en Eurojust. De kennis en ervaring die is opgedaan in gemeenschappelijke projecten moet worden gedeeld met alle EU-lidstaten, zodat beste praktijken ook elders kunnen worden toegepast.

3. *Het intensiveren van wetshandhavingsinspanningen ten aanzien van niet-EU-landen, met name producerende landen en regio's die gelegen zijn op smokkelroutes.*
   Het verdwijnen van de meeste binnengrenzen heeft ertoe geleid dat de EU een nog aantrekkelijker markt voor illegale drugs is geworden. Zodra illegale producten binnen de grenzen zijn gebracht, kunnen zij min of meer vrij worden verhandeld zonder dat de aandacht wordt getrokken van de douane of van nationale wetshandhavingsautoriteiten. De internationale georganiseerde criminaliteit wordt niet afgeremd door nationale grenzen of nationale autoriteiten, en derhalve moet de Europese samenwerking bij de controle van goederen met een hoog risico die de Unie binnenkomen, worden geïntensiveerd. De douanediensten moeten samenwerken bij de uitvoering van dit beleid. Bij wetshandhavingsinspanningen buiten de EU is het van essentieel belang dat het netwerk van EU-verbindingsofficieren in derde landen wordt uitgebreid. Er moet krachtig worden opgetreden, met inachtneming van de fundamentele beginselen van de EU, om de samenwerking met wetshandhavingsdiensten van derde landen aan te moedigen en uit te breiden.

4. *Het toespitsen van de EU-wetshandhavingssamenwerking inzake drugs op grootschalige productie, grensoverschrijdende drugshandel (binnen de EU), alsook op criminele netwerken die bij deze activiteiten betrokken zijn, met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel en de diversiteit van het bestaande drugsbeleid.*

   De toegevoegde waarde van een EU-aanpak die gericht is op de ernstiger vormen van criminaliteit met gevolgen in meer dan één lidstaat, is duidelijk. Daarbij staat het de lidstaten uiteraard vrij aanvullende maatregelen te nemen, bijvoorbeeld tegen straatcriminaliteit. Hoewel een strategisch optreden nodig is om de drugsstromen uit derde landen in de EU in te dammen, mag niet worden vergeten dat ook binnen de EU drugs worden geproduceerd en naar elders worden uitgevoerd.

§5. Overkoepelend thema: internationale samenwerking

Op het gebied van internationale samenwerking zal de EU-drugsstrategie 2005-2012 gericht zijn op het volgende concrete resultaat:

Een constateerbare verbetering ten aanzien van een doeltreffende en meer zichtbare samenwerking tussen lidstaten, alsook bij de bevordering en ontwikkeling van een evenwichtige aanpak van het drugsprobleem, in de betrekkingen met internationale organisaties, in internationale fora en met derde landen, teneinde de aanvoer van drugs naar Europa en de vraag naar drugs op prioritaire gebieden terug te dringen.

Het wereldomvattende karakter van de drugsproblematiek vergt een internationale en multilaterale aanpak. Samenwerking en coördinatie moeten worden geïntensiveerd, zowel bilateraal (tussen de Unie en derde landen) als in internationale organisaties en fora.

Op het gebied van externe betrekkingen zijn de volgende prioriteiten bepaald:

1. *Een gecoördineerd, effectief en beter zichtbaar optreden van de Unie in internationale organisaties en fora ter versterking en bevordering van een evenwichtige aanpak van het drugsprobleem*

   De EU moet ernaar streven haar politieke invloed op het internationale toneel uit te breiden en de middelen die zij aanwendt maximaal benutten om de productie van en de handel in drugs te bestrijden en de vraag naar drugs terug te dringen.

De lidstaten en de Commissie hebben in de Raad overleg gepleegd om tot een gemeenschappelijke aanpak te komen en hun optreden ten aanzien van de drugsproblematiek in internationale fora te coördineren. Deze gemeenschappelijke aanpak moet, net als in het verleden, gericht zijn zowel op inspanningen in internationale organisaties en fora zoals het UNODC en de Dublin-groep, als op de betrekkingen van de Unie met derde landen.[3]

2. *Bijzondere inspanningen met betrekking tot de kandidaat-lidstaten (Bulgarije, Roemenië, Turkije) en de landen van het stabilisatie- en associatieproces (Albanië, Bosnië en Herzegovina, de FYROM, Kroatië en Servië en Montenegro).*
De Unie moet in het kader van haar strategie "Europa in ruimere zin" een bijzondere inspanning leveren in de Balkanregio, zowel vanwege haar geografische nabijheid als omdat deze regio een belangrijke route voor de drugshandel is. De samenwerking met alle bovengenoemde kandidaat-lidstaten en potentiële kandidaat-lidstaten moet op een groot aantal gebieden worden opgevoerd, vooral op het gebied van justitie en binnenlandse zaken.

Voorts moet de Unie zich inspannen om kandidaat-lidstaten en potentiële kandidaat-lidstaten aan te moedigen intensiever deel te nemen aan bestaande structuren als het EWDD (en eventueel Europol en Eurojust) en het EU-acquis aan te nemen en uit te voeren.

3. *Hulp bieden aan derde landen om de vraag naar en het aanbod van drugs op doeltreffender wijze te verminderen, onder andere door nauwere interne EU-samenwerking, en door de inspanningen ter bestrijding van het drugsprobleem te integreren in de buitenlandse betrekkingen en de ontwikkelingssamenwerking.*
Nieuwe samenwerkingsovereenkomsten tussen de EU en derde landen moeten ook in de toekomst een specifieke clausule inzake samenwerking bij drugsbestrijding bevatten. De clausule moet worden afgestemd op de regio of het land en moet te allen tijde worden gebaseerd op de beginselen die zijn overeengekomen tijdens de 20e SAVVN (een evenwichtige en geïntegreerde aanpak met gedeelde verantwoordelijkheid). Voorts moet de evaluatie van EU-samenwerkingsprogramma's een beoordeling van drugsbestrijdingsprojecten omvatten.

---

[3] In de in december 2003 aangenomen Raadsconclusies inzake de betrekkingen EU-VN heeft de Raad onder andere verklaard vastbesloten te zijn de EU-boodschap bij de VN coherenter over het voetlicht te brengen door de eigen verklaringen op passende wijze te beheren en steunbetuigingen beter te coördineren.

Het spreekt vanzelf dat een beleid slechts doeltreffend kan zijn als het voorziet in duidelijke prioriteiten. De actieplannen met betrekking tot derde landen moeten een hoeksteen blijven vormen van de samenwerking van de Unie met deze landen op drugsgebied. De inspanningen van de EU moeten afgestemd zijn op het belang van het land of de regio in kwestie met betrekking tot de drugsproblematiek in de Unie, en op de gevolgen van de drugsproblematiek voor de duurzame ontwikkeling in die regio. Het integreren van de drugsproblematiek in de ontwikkelingssamenwerking (onder andere door het bieden van alternatieve middelen van bestaan) kan er in belangrijke mate toe bijdragen dat de inspanningen van de EU om het aanbod van drugs en de gevolgen van drugsgebruik te verminderen, een duurzamer karakter krijgen. De EU-begroting voor externe betrekkingen, waaronder het thematische begrotingsonderdeel voor drugs, moet deze prioriteiten weerspiegelen. De EU kan en moet in haar betrekkingen met derde landen op drugsgebied een beter gebruik maken van haar collectieve kennis, knowhow en expertise.

§6. Overkoepelend thema: informatie en evaluatie

Op het gebied van informatie en evaluatie zal de EU-drugsstrategie 2005-2012 leiden tot het volgende concrete resultaat:

Een constateerbare en duurzame verbetering van de kennisbasis, de kennisinfrastructuur en de coördinatie die nodig zijn voor het beleid inzake de terugdringing van vraag en aanbod op drugsgebied, waarbij een beter gebruik moet worden gemaakt van bestaande O&O-mogelijkheden, zodat een beter inzicht ontstaat in het drugsprobleem en die optimaal kan worden aangepakt.

Elk actieplan moet een lijst van prioritaire onderzoeksthema's bevatten. In de EU-kaderprogramma's voor onderzoek moet met deze prioriteiten in het EU-drugsbeleid rekening worden gehouden bij het beoordelen van aanvragen voor onderzoeksfinanciering.

Gezien de aard van het probleem en de noodzaak van een toegevoegde waarde op Europees niveau, zullen de Raad en de Commissie voorrang verlenen aan de volgende gebieden:

1. Betere benutting van de kennisinfrastructuur van de EU op drugsgebied door bestaande mogelijkheden en capaciteiten in kaart te brengen, door tekortkomingen op te sporen en aan te pakken, alsmede door de taakverdeling binnen het drugsbeleid opnieuw te bezien en te stroomlijnen, met name door voort te bouwen op de kennis die voorhanden is in de Pompidou-groep, de WHO en de UNODC.

In het kader van deze inspanningen moet ook rekening worden gehouden met de huidige kaders en bestaande agentschappen in de lidstaten.

2. Ontwikkeling en handhaving van kwaliteitsnormen op alle gebieden van het EU-drugsbeleid, waaronder prestatie-indicatoren en richtsnoeren op ethisch gebied en voor goede praktijken, waarmee acties en interventies voortdurend worden bekrachtigd en herbekrachtigd.

3. Verbetering van de kwaliteit van EU-beleidslijnen, acties en interventies op drugsgebied door onafhankelijke evaluatie en onafhankelijk onderzoek mogelijk te maken, en door kwalitatief hoogwaardige monitoringsystemen te bevorderen en te handhaven. De in de actieplannen opgenomen acties moeten op harde gegevens gebaseerd zijn.

4. Ontwikkeling en voortzetting van de overdracht en verspreiding op grote schaal van kennis en ervaring, alsook van betrouwbare en relevante informatie over drugs, door middel van gedetailleerde en duurzame communicatiestrategieën op EU-niveau en in de lidstaten, ten behoeve van iedereen die dergelijke informatie voor persoonlijke of beroepsdoeleinden nodig heeft. Bijzondere nadruk dient te worden gelegd op de uitwisseling van informatie over nieuwe ontwikkelingen in het drugsgebruik en bij drugsgebruikers. In dit verband moet het EWDD via de nationale knooppunten nog nauwere betrekkingen met de 25 lidstaten tot stand brengen.